

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelinger til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oplysning og betalinger skjer til ovenstående adr.

Det går bra med bladsalget.

«Her er det som før og med bladsalget går det bra. Folk fra alle steder kjøper bladet. De er nu blitt så vant til å kjøpe det, at det blir rent en skuffelse når de får det litt senere enn vanlig. Jeg får solgt dem alle hver gang og er glad for at vi begynnte med dem her. Det er flere som sier de liker «Misjons-Røsten» og de leses det med glede,» skriver en av våre bladselgere som hver gang selger ca. 50 blade og det i en by hvor det ingen fri forsamling er engang.

Skulde det ikke være noen broder eller søster som vil forsøke å selge noen blade hver gang. På samme tid som man selger blade er det også ofte mange anledninger til personlig å få vidne om Herren for mennesker man ellers aldri treffer. Skriv til oss etter prøvenummer. De sendes fritt. Adressen er bare:

«Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Stevnet og konferansen i Moss vil vi få minne om. Det blir sikkert stor deltagelse og man bør nok melde fra i tide hvis man ønsker å få herberge hos venner. Se annonsen.

Han kommer.

I forrige nr. hadde vi en artikkel med ovenstående tittel. Sist i artikkelen står det noe om, at det er muligheter for frelse etter at Kristus har hentet sine hjem. Det er jo bare fortalt som en drøm i dette tilfelle, men da det ofte leses, at de som er sløve og ikke er rede når Herren kommer, skal få sin anledning siden, vil vi gjerne påpeke, at etter vår mening er dette en farlig måte å ta saken på. Det er høist tvilsomt om de som har hørt evangeliet og forkauster det i nådens tid får noen anledning siden. Derfor er det Herrens mening å minne sitt folk om å være rede.

Vi lever i tider da vi kan vente Jesus hvad tid som helst og vår stilling er å holde oss våkne og ventende. Bibelen sier at «de som var rede gikk md ham til brylluppet og døren blev lukkets.

Våk derfor! Guds folk vær rede. Snart kommer han.

På farten.

Fredag 6. juli hadde vi møte på Trudvang ved Jaren st. Det er et ungdomskole som opprinnelig var bygget for et verdslig ungdomslag, men er blitt kjøpt av Guds folk og nu er det Guds ord som blir forkynt der. Virksomheten er forholdsviss ny, men det er flere som har overgitt sig til Gud og blitt frelst. Br. Mical Kristi-

ansen er vistnok en av dem som Gud har brukt fra først av her og siden har flere vidner besøkt stedet. Mange har også gått ordets vei og latt sig dope.

Det var bra med folk på møtet fredag, og flere unge. Det var flere folk enn man kunde tenkt på en slik vakker og varm sommerdag. Br. L. Falang var også med og talte Guds ord.

Søndag var det stevne og folk fra flere steder var samlet. Det blev et godt stevne og flere prieste og ophoiet Herrens navn.

Det var venner helt fra Sarpsborg, Drammen, Oslo og flere steder. Mange uferleste var også tilstede. Håper noe Guds ord falt i god jord.

Harestua: Neste sted var Harestua. Det blev bare et møte. Hadde også den glede å treffe br. Hegh der og de ventet flere til sitt stevne som skulde være søndag den 15. Det blev sagt av br. Hegh, at det var en god venneflokk der og det kunde også godt merkes. Det var en god ånd over møtet. Gud vil sikkert velsigne disse venner.

Sætre: Fra Harestua stod turen til Sætre i Hurum. Søndag 15. juli hadde de sitt årlige stevne og venner fra Oslo, Drammen, Asheim, Svelvik og flere steder var fremmott. Av vidner var broderene Hjelm-Larsen, Ernst Falck, B. Hollen, Ingvaldsen og br. Øverli tilstede og vidnet om Herren. Det blev en god dag og mange dyrebare sannheter kom frem fra Herrens eget ord. På misjonsmøte lørdag deltok også br. og str. Tollefsen der var på gjennomreise og vidnet om Guds nåde og hjelp i de forskjellige forhold i arbeidet i Kongo. Negergutten Emanuel var også fremme og hilste på forsamlingen, men var for trett til å si noe. Det blev bestemt at jeg skulde stasse over et par møter og det var godt å samles. Det var bra med folk og åpent å vidne om Gud. Br. Hollen som bor her, var også hjemme og deltok i møtene. Gud velsigne vennene i forsamlingen.

Asheim Hurum: Lørdag 21. juli var det misjonsmøte hos Andreas Grina, Kirkebygden Hurum. Det blev et godt møte og Gud velsignet oss. Søndag var det møte på bedehuset.

Bor hos søskende Samuelsen og har bodd her nesten hver gang jeg har besøkt vennene her. Deres hus står åpent for Herrens vidner og det er også en gjerning som skal ha sin lønn.

G. I.

Bibelen.

For å kunne møte den stadig stigende efterspørsel etter de hellige skrifter i Japan og utvide sin virksomhet i landet har det amerikanske bibelselskap fullført bygningen av et nytt «bibelhus» i Tokio. — Det amerikanske bibelselskap begynte sitt arbeide i Japan i 1837. Der har i disse år solgt over 13 millioner bibler og bibeldeler. I de siste 10 år har det mer enn 3 ganger hatt et årlig salg av 900.000. I 1933 hadde det 21 kolportører, som besøkte ca. 339.000 hjem.

Mange mennesker ber aldri før de er kommet i en klemme, som de vil ha Gud til å få dem ut av.

Fra jordens ytterste ender

— av misjonær G. Nyseter —

Skandinavian representativ ved jordens ender. For Danmark (langt til venstre): polarforskeren Knud Rasmussen. For Norge: Forf. og hustru. For Sverige: Misjonær N. F. Hejer.

Eskimo-hovding ved Østakapp. Tarajuanga og familie utenfor sitt hus.

kan nu bestilles. Prisen er kr. 2.75 åsen, Trondheim og i «Misjonsheftet og kr. 4.00 innbundet.

Den er på 196 sider og ca. 20 bilder. Billedene er trykt på kunsttrykkpapir og er meget gode.

Boken kan bestilles hos forfatteren G. Nyseter, Stolpestua, By-

åsen, Trondheim og i «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Beløpet må medfølge bestillingen eller den sendes mot postopkrav. Porto kr. 0.25.

Vi hitsetter en prøve fra bokens mange illustrasjoner.

Fra stevnene i Troms fylke.

Søndag den 1. juli hadde forsamlingen på «Betel» Storsteinens i Balsfjord innbudt til stevne.

Stevnet begynte lørdag aften kl. 8.30 med velkomstmøte. Fra Rossfjord kom der en lastebil med venner. Noen og tyve stykker. Uten om det, var innrykningen ikke stor. Finnmark var representert kun med en, denne gang. Fru Anthonette Kvalsvik fra Innrefjord ved Hammerfest.

Stemningen kunde ikke sies å være på topp, da velkomstmøte skulde begynne lørdags kveld, for se, predikantene hadde uteblitt. De tidligere år hadde det som regel vært et større innslag av dem, men denne gang ei. Nuvel, efter at vennene fra Rossfjord hadde blitt bevertet (blandt dem var også en søster fra Senja, Thora Iversen Landøy) begynte møtet. Snart forstod vi at det var en som ikke var uteblitt.

Det blev til en begynnelse lest fra Esekiel 34 siste avsnitt, og blev det dvelt litt over «høi-

den» og at det «regnet» der. Herren gjorde det levende og stort for oss, og tonen var slått, man kappedes om å prise Gud.

Søndag formiddag var det blandt annet barnevelsignelse. To sote små blev båret frem for den allmeektiges åsyn, og idet forsamlingen reiste sig, bad vi den kjære Gud som har sagt: la de små barn komme til mig, om å komme sitt løfte ihu, også over disse vakre små. Det var det dypeste alvor og andakt over hele forsamlingen under denne vakre handling.

Om eftermiddagen blev møtet begynt ved br. L. Lyngmo. Siden gikk vidnesbyrdene slag i slag, så vi hadde vanskelig for å slutte. En ting er sikkert, Gud var iblandt oss, noe vi alle var enige om.

Mandag dro vi avsted til en liten elv, for å begrave to brodre med Kristus ved døpen til døden. Det er et stort savn for oss dette at vi ingen dåpsum har på lokaliet. Om vinteren til eksempel har vi ingen anledning til å ut-

føre dåpshandlinger grunnet dete at vi ikke har vann inne. Hvorfor vi ikke har vann inne er det, at det blir så dyrt. Vannet ligger nemlig så langt unna, flere hundre meter. Projektet vi koste oss mellom 4 å 5 hundre kroner. Tro om det er noen av dere som leser disse linjer, der ønsker å være forsamlingen på «Betel» behjelpelig med å få inn vann? — Arbeidet utfører vi selv, men det er penger til materialer som vi ikke er istand til å skaffe. Vi har jo en liten gjeld på huset som vi må tenke på først.

Nuja, brodrene blev døpt og dro sin vei med glede.

Kl. 4 var vi samlet til det siste møte. Da var vi samlet om Herrens bord, og Herren gav oss en uforglemmelig stund. Kl. noget over 6 dro vennene fra Rossfjord hjem og vi var enige om at vi hadde hatt et underbart stevne.

Søndag efterpå, altså den 8. var det vår tur herfra Balsfjord å dra til Rossfjord. Vi tok herfra lørdag eftermiddag kl. 4. Og så vi var omkring 20 stykker. En herlig tur gav Herren oss. Først gjennom den vakre del av Balsfjord som vi skulde gjennom og siden gjennom den ikke mindre vakre Målselv.

Heller ikke til dette stevne hadde predikantene innfunnet sig, men Gud være takk, Jes us var der og vandret imellem lysestakene. Snart var vi klare over at Han var midt imellem, altså alle like nær — det gav frimodighet — og lovsangen vokste. Søndagens tre møter gikk i samme ånd, bare med den forskjell at vi nu dvelte ved ild- og skystøtten, som åpenbart sig for Israael i fordoms tid.

Det var den samme stemme og det samme folk. Men deres opplevelser og erfaringer blev forskjellige. — O, at dette fikk opplyse Guds barn i denne siste og også på det åndelige område oprevne tid.

Mandag var det dåp. Tre lykkelige sjele blev begravet med Kristus ved døpen til døden. Kl. 4 hadde vi det siste møte også her. Og så da var vi samlet om Herrens bord. En underbar og helt igjennem herlig stund. — Så dro vi til vårt hjem og vennene fra Senja, Bundfjord, Tromsø og omliggende steder til sine hjem. Herlig skal det bli den dag når Jesus blåse den siste baasenen, og vi samles for aldri mer å skilles. Venner la oss holde fast, snart er vi ved målet.

Eders i Jesus

Henrik Eilertsen.

Jesus smakte døden for alle.

Hebr. 2, 9.

Med disse ord uttrykkes Jesu bitreste lidelse.

En har sagt: «A smake døden er mer enn å dø. Den som blir hastig drept, han dor, men smaker ikke døden. Men den som lever og lider dødsqual uten å få dø, han smaker døden.»

Det var nemlig døden Jesus smakte i sin lidelse i Getsemane og på Golgata. Unevnelige lidelser i sitt legeme og allerverst hans sjelslidelser.

Hør når han utbryter: «Min sjel er bedrovet inntil døden.» Og

Venn holdes i Betha dag 5. august. fra Halden de 3. og 6. Venne Kaffe, melk, halvann faes Kopp og mug For vennene

***** på korset: «Hvorfor har «Som vi smake døden få dø, måtte ded for alle.» A, hvilken Må derfor se linjer forskjellighet, den k beviser ders for oss meny Hvo kan uten med om endog Men her Smelt, ma Akk, her

SPRE

Fra vennene

Det blev vellykket og signet stevne

Velkomne hadde sam Misjonshus

istente sitt und onsk

sund hap til A. Nord

velsignede ikke! Det

stet i dy Bruntland

satte til første me kommet

Sonda dende b

ning og og sang

plass p Holm

mengde steder

kende quelle, og br.

Brunt disse

søk a var til

dyreb re. D

etter torve

I f deka

På så m

søst med

nær kjer å b

I ber til re

No sp ko og na

Vennestevne

avholdes i Bethania, Rygge, søndag 5. august. 7-mannsMusikk n. Halden deltar. Møter 10.30, 8 og 6. Venner innbys hjertelig. Kaffe, melk, smørbrød og minneravn fåes kjøpt på stedet. Kjøp og mugge medtas. For vennene

Hans Utne.

 på korset: «Min Gud! Min Gud! Hvorfor har du forlatt mig?»
 «Som vi var skyldige til å smaake døden i all evighet uten å få do, måtte Jesus lide den evige død for alle.»

Ma derfor ingen som leser disse linjer forså Gud's store kjærlighet, den kjærlighet som Gud beviser derved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere. Hva kan tenke på den smerte uten med et saret hjerte, som endog en syndler led? Men her led den evighede! Smelt, mitt hjerte, gråt mitt ole. Akk, her lider hellighet!

M. A. D.

SPREDTE FELTER

Fra vennestevnet i Sarpsborg.

Det blev i alle måter et meget vellykket og helt igjennem vel-sjennet stevne.

Velkomstmøtet lørdag aften hadde samlet nær fullt det store Misjonshus, når strengemusikken istemte sin første sang. Br. Gjøsund ønsket velkommen og satte sitt hvo til Herren om herlige da-ger sammen om Guds ord. Br. E. A. Nordquelle talte over de velsignede ord fra Esaias: Frykt ikke! Det var som ordene blev festet i dyppet av hjertene. Str. Bruntland og Goth. Kokkim fort-satte til stor velsignelse. Det var første møte hvor det allerede var kommet endel tilreisende.

Søndagens møter blev overvel-dende både når det gjalt tilslut-ning og deltagelse i vidnesbyrd og sang. Lokale fyltes til siste plass på formiddagsmøtet. Br. Holm ønsket velkommen. En mengde venner fra forskjellige steder var møtt frem. Av predi-kende brødre deltok br. Nord-quelle, Ingvaldsen, Andreassen og br. Kokkim fra Oslo og N. Bruntland m. fl. deltok. Foruten disse hadde vi den glede å ha be-søk av sangkoret fra Oslo, som var til stor velsignelse. Det var dyrebart å høre de flinke sange-re. De besøkte også fengslet like etter de hadde deltatt i møtet på torvet.

I fellesmiddagen på promena-dekafeen deltok 100 av vennene. På aftenmøtet fyltes lokale så mange måtte stå, og brødre og søstre frembar sine vidnesbyrd med kraft og salvelse. Herren var nær med sin mektige And og det kjentes isannhet godt for brødre å bo sammen.

Det var et stevne som brakte berikelse for ånden og gav støtet til fortsatt strid for Herrens sto-re sak.

Mandag aften fortsatte br. Nordquelle og Kokkim med et spesielt emne om tegnene på Jesu komme. Et i alle måter alvorlig og interessant emne. Herren var nær.

S. Trøber.

Hilsen fra Tofte.

Søndag den 24. juni hadde vi stort stevne her, idet d.s Svan kom full-lustet med venner fra Møllergt. 38 Oslo. Etter at båten var lagt til bryggen, samtidig kom også etpar skøiter med ven-ner fra Berger og Holmestrand's kanten. marsjerte de i tog med br. Nordquelle og musikkvennene i spissen under full musikk. Det blev en ganske anseelig skare med venners demonstrerte for kong-ernes konge. Marsjen gikk like til Folkets hus, et riktig prektig lokale, hvor motene skulde være. Der kom også mange venner bi-lende fra Sætre. Vennene der har vært snulle til å hjelpe oss før og nå. Herren selv vil velsigne og lønne dem derfor.

Likaledes fra Lierstranden og Asheim, Hurum og Holmsbo kom det mange venner, også Mjenda-len var representert. Gud gav oss isannhet en herlig dag. Formid-dagsmøtet hadde vi i lokale, så på eftermiddagen friluftsmøte, om kvelden igjen på lokale. Skal ikke her komme nærmere inn på hva-d der blev talt, da ingen re-fererte. Men det blev isannhet meget herlig fremdrevet av And-en til forherligelse av Jesus. Noen av dem som talte foruten Br. Nordquelle kan nevnes: Evan-gelist Erik Skoie, Ingvaldsen, So-gård, Vold, Johansen og Øverli; ja også ikke å forglemme gamle br. Olaves fra Nøtterø, også kalt glade Olaves, en lykkelig sjel. Han sang fuglesangen sin og rev forsamlingen med sig med sitt begeistrade vidnesbyrd om Jesus, ja også flere vidnet. Salen og galleriet var fullt av folk, og Je-sus var så merkbart iblandt oss og velsignet, så det var nesten uråd å få sluttet, bare sørgelig at tiden går så urimelig fort un-der slike salige stovedager på jorden, så nu forstår vi bedre at evigheten ei skal synes for lang til alltid å være sammen med Je-sus og de hellige efter bortryk-kelsen og alltid lovø og prise vår herlige Frelser. Ved nitiden re-turnerte vennene fra de forskjel-lige steder syngende og vinken-de og vi stod tilbake med ønsket i våre hjertes: Kom snart tilbake brødre og søstre.

Så til slutt en hilsen og takk fra oss her på Tofte, til alle ven-nerne for at dere kom til stevnet. Th. K. Amundsen.

Hilsen fra Sandnes.

Til «Misjons-Røsten».

Her er stor nød i vårt land grunnet mangel på kunnskap om evangeliets budskap slik som Frelseren levte dette budskap, som er det eneste sikre anker for troen; Den tror som virkes derved at Guds Hellig And er utøst i hjertet. Jesus er troens begynner og fullkommer. Guds ånd er Fa-derens forsettelse. Jesus ga sig selv hen i lydighet inntil døden for at han kunne få denne herli-ghe gave til oss. Hvilket under, Gud åpenbaret i kjød. Han blev gjort til synd for oss. Ta da mot hans kjærlighet og din nød er slutt.

Med kjærlig hilsen Salm. 137. I. S.

Stevne i Sætre.

Vennestevnet i Sætre begynte med misjonsmøte lørdag 14. juli. Det var nesten bare stedets folk som da var fremmøtt og enda var bedehuset nesten fullt.

Br. Abrahamson ønsket velkommen og efter en bønnestund vidnet br. G. Iversen fra Luk. 14 om innbydelsen til den store nad-der. Derefter talte misjoner G. Tollefsen fra Salm. 91 om hvor bokstavelig den var gått i utfyl-else for ham i Kongo. Str. Tol-lefsen minnet også om nødven-digheten om å utbrede evangeli-et og storheten av å være kalt av Gud til dette. Det blev et riktig godt misjonsmøte.

Søndag hadde vennene leiet Folkets hus og venner fra Svel-vik, Asheim, Oslo m. fl. steder hadde møtt frem. Musikkvennene sang og spilte med begeistring hele dagen. Br. Abrahamson le-ste Salm. 40 og ønsket alle vel-kommen til stevnet. Efter en bønnestund talte br. Hjelm-Larsen fra Hebr. 12, 18—26. Guds ord var åpent for ham og mange sannheter blev levende for oss. Derefter talte fengselsmøtet Ingvaldsen og formiddagsmøtet avsluttet med bønn. Kl. 3 var det att møtet: Br. G. Iversen talte fra Rom. 8,28 om visshet og om hvad Guds folk kan vite. Br. Martin Andersen, Eidsvoll, vidnet også fra Rom. 8, 28. Br. Ingvald-sen fra Ap. gj. 2, om Herrens løfter til våre barn, br. Ditlef Kristoffersen, Drammen om det samme, br. Ernst Falck, Øverli og flere vidnet om Gud. Så tok man en liten pause og fortsatte igjen kl. 7. Br. Hjelm-Larsen talte ut fra 2. Tim. 2, 8 «Kom Jesus Kristus ihu.» Brodrene Holen, Ditlef Kristoffersen, R. Volden, G. Iversen m. flere vidnet. Bud-skap i tunger og tydning kom frem og br. Abrahamson takket tilslutt for fremmøtet og efter en bønnestund drog man til hvert sitt sted.

Ref.

Stevne på Jaren st.

Søndag 8. juli hadde vennene innbudt til vennestevne i lokale Trudvang ved Jaren st. Mange hadde mottatt innbydelsen og kommet. Det var venner fra flere steder og en god dag fikk vi. Br. Einar Johnsen leste et Guds ord og ønsket velkommen til stevne. Br. G. Iversen leste 2. kor. 12, 7—10 og vidnet om Guds nåde. Br. Olsen leste 1. Pet. 1, 13—18 og fortsatte i samme spor. Efter en bønnestund var det pau-se til kl. 3 og man fikk mat og hilse på hverandre.

Eftermiddagsmøtet var riktig godt med vidnesbyrd av en hel «sky» av vidner. Blant de mange kan nevnes str. Ruth Hansen, Marie Haga, str. Kristiansen, Sarpsborg og en hel del brødre og søstre. Noen unge venner fra Oslo var på ferie ved Gran st. og kom og deltok med vidnesbyrd, sang og musikk. Efter en innby-delse til de ufrelste kom et bud-skap i tunger og tydning og mø-tet blev avsluttet med bønn. Til-slutt sang man stående: «Det lysner nu. Det gryr av dag.» o. s. v., og så skiltes man for å reise hver til sitt.

—sen—

Luther som var en ivrig motstander av pavekirken, sa en-gang: «Jeg er mere bange for mitt eget hjerte enn for paven og alle hans kardinaler tilsam-men. I mitt eget bryst er den store pave som kalles mitt eget j.g.»

Vennestevne

i Breivikbotn, Finnmark søndag og mandag 19—20. august. For vennene Nils Stien.

Vennestevne

Karmel, Svelvik, søndag 12. august, hvortil alt Guds folk inn-bydes hjertelig. R. Volden.

Misjonjen i Argentina Kina.

(Forts. fra 1. side.) bibelen sammen. Har aldri sett noen hedning høre som han her-te den formiddag. Og Helligån-den bar ordet inn i hans mørke sjel, og overbeviste ham om skyld. Den formiddagen knekket Gud ham. «Sterke skal han få til bytte», sa Esias om Jesus lenge før han kom.

For et syndeliv. Men han klam-ret sig til faderbilledet i lignel-sen. Sennen kom jo hjem i fillne sine. Og slik kom denne stakkar og.

Det er jo faderbilledet som holder hele denne gripende lignelsen sammen. Ta fadren ut, og det er intet igjen av det hele.

Det kunde skrives en hel bok om hans ville ungdomsliv, slik som han satt og fortalte når han kom innom i fristundene.

Bare en hendelse som viser hvor grusomme mennesker kan bli:

Han fulgte 2 byrder med am-nunisjon mellom etpar av de nærmeste byer her. Byrdeberø-erne blev sultne og bad om mat. Det var en liten hytte ved siden av veien. En enke med 3 barn bodde der. De hadde nettop mid-dagsmaten ferdig og skulde spi-se — maisgrøt. Det passet akku-rat. Soldat'n kommanderte hen-ne til først å ose op til byrdeber-erne. Enken gjorde innvendin-ger. Det var ikke mer enn nok til henne og barna.

Hvad? Våget det kvinnfolket å oplate sin munn Den gamle ro-øren for i soldaten. Han rev en kule ut av beltet, slengte den i riflen, og så smalt det. Enken stupte dod ved gruen. Da de små barna så hvad som hendte, be-gynte de å storgråte. Soldaten syntes synd i de små, grep på-nytt i beltet. Igjen smalt det, og en av de små stupte hos sin do-de mor. To kuler til, og de andre 2 stupte og.

Slik endte det! Og soldaten og hans 2 kulier fikk maisgroten alene.

Du tror det kanskje ikke! Men den som har levd noen år herin-ne mellom Kinas fjell og lyttet til den uskreve jammer, han tror det.

«A — hvor jeg har syndet!» sa soldaten. «Da syntes jeg at jeg var modig — — for en hund jeg var!»

Bare på ett år, fortalte han, hadde han drept 300 uskyldige mennesker (ikke i slag), og spist 15—20 menneskehjertes. (Solda-ter graver ofte ut hjertet på dem de har drept eller henrettet, og spiser det sammen med grise-kjøtt. De får mot og styrke av det.)

Vennestevne og konferanse

avholdes på Logen, Moss fra 25. til 28. august, hvortil predikan-ter, eldstebrødre og venner inn-bydes hjertelig.

- Følgende emner vil bli behand-let på stevnet:
1. Hvorledes man bør ferdes i Guds hus, som er den levende Guds menighet.
 2. En forstander og eldstes stil-ling ifølge Guds ord.
 3. Paulus, hedningenes lærer i tro og sannhet.
 4. Åndens enhet.
 5. Kan vi vente den Herre Je-sus når som helst.
 6. Misjonssaken.
- Venner der ønsker å herberges bes tilskrive: Karl Eriksen, Her-fordsgt. 13 eller Ludv. Jansen, Vulfbergsgt. 13, Moss. Kafé på lokalet. For forsamlingen Joh. Martinsen. J. Lind.

Bokanmeldelse.

«Søndagsskolens gutter» er et litet greit hefte som ut-ler arbeidet blandt guttene i søn-dagsskolen og gir flere gode råd gis på Norsk Søndagsskoleuni-ons Forlag. Det behandler ar-beidet blandt guttene i søndags-skolen og gir flere gode råd og vink. Men det hadde nok vært mere smakelig om ikke alt for meget av foreningsvesenet var blandt inn i dette arbeide. Man finner flere gode planer på hvil-ken måte man best skal kunne beholde guttene i søndagsskolen. Les heftet. S. T.

«Misjons-Røsten»s kommisjonærer

- Goteborg, Sverige: J. O. Strøm.
 Askim: Henry Dahl.
 Aasheim, Hurum: Thorleif K. Amundsen.
 Arendal: K. Iversen.
 Bergen: Frk. Hansine Gjertsen.
 Breivikbotn: og på reiser: O. Gamst.
 Dal st., Eidsvoll: Baker T. John-sen.
 Drammen: Postekspeditor Einar Gulbrandsen.
 Fredrikstad: Hagemann Kristian-sen, Kapellveien 8.
 Haugesund: Bolette Alfsen, Øvre-gate 70.
 Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.
 Jevnaker: Arne J. Brorson.
 Kistrand, Porsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skip-perud.
 Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennessland.
 Møsterhamn: Chr. Storksen jr.
 Mjøndalen: Arnt Gundersen.
 Oslo: Karoline Christiansen, Sol-heimsgt. 2., Charsten Bleg-berg, Konowsgt. 21, III.
 Rygge: Olav Gundersen, Huseby.
 Storsteinnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Eilert-sen.
 Saltnes, Råde: Harald Skovly.
 Svelvik: Ragnvald Volden.
 Ski: Josef Dammen.
 Sætre, Hurum: Gudrun Svensrud.
 Slemmestad: Joh. O. Johnsen.
 Tofte, Hurum: M. Roås.
 Tjømo: P. Johansen, Mågerøy.
 Volda, Sunnmør: M. Støve.
 V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.
 Bladet kan bestilles og kontin-genten betales til ovenstående.

Bespottelse mot Anden.

Av Egil Strand.

«Derfor sier jeg eder: Hver synd og bespottelse skal bli menneskene forlatt; men bespottelse mot Anden skal ikke bli forlatt. Og om noen taler et ord mot Menneskesønnen, det skal bli ham forlatt; men om noen taler mot den Hellige And, det skal ikke bli ham forlatt, hverken i denne verden eller i den kommende.» Matt. 12, 31-32.

Dette er et tungt og forferdelig ord for mange. Og det er jo så forståelig. For her står vi foran en dør som er lukket, uten i all evighet å kunne åpnes; her er en evig avskjed uten gjensyn. Vi føres så å si utenfor selve nådens murer og frelsens port, ut i det evige mørke. Hvem skjveljer ikke ved disse ord av Mesterens munn: «Det skal ikke bli ham forlatt, hverken i denne verden eller i den kommende.»

Og her er et kjærkomment våben for sjelefienden. Han vet at om han kan slukke troens gnist i et menneskes hjerte, så har han også oppnådd sin hensikt: å stjele og myrde og ødelegge. Og han vet at det finnes ikke noe skarper våben enn Guds ord, og i hele Skriftens rustkammer er intet bedre egnet til å formørke en vaklende sjel. Og når han ikke undsa sig for å bruke Ordets våben mot Guds egen Sønn, hvem kan da undres over at han bruker det mot oss. Han har naturligvis ingen rett til å gjøre det; disse våben blev gitt oss i vår kamp mot satan; men det forhindrer ikke at han stjeler dem og dypper dem i sin giftige blanding og ødelegger sjelene med dem. På denne måte er det villfarelse i læren er oppstått. Likeledes en stor del av frafall i livet. Idet djævelen enten har brukt ordet om nåden og dyppet det i syndens gift, eller også har han brukt loven eller Guds hellighetskrav til å skremme; da har sannheten vært blandet med denne gift fra avgrunnen: «Det nytter ikke for en slik som dig; denne vei er altfor trang; vilg heller en lettere vei.» Og snart har frafall vært en sørgelig kjensgjerning.

Hvad nu angår det ord som vi her skulde stanse litt ved, så er det et kjærkomment våben for sjelefienden, når han finner det er anledning for ham å skremme og forvirre. Og ønsker han å innhylle en sjel i dypt mørke, så Gud og hans barmhjertighet tapes helt av syne, og det blir umulig å sine noen håpets dør, da finnes det intet ord som for ham passer bedre. Og jeg undres om det finnes mange av Guds barn som har vært helt forskånet for satans angrep just med dette våben. Det er visst ikke mange; men heldigvis lykkes det ikke like godt for ham i alle tilfelle.

Om vi nu vil betrakte dette ord slik som det virkelig er, og slik som Herren har ment det, da er det et par spørsmål vi først må få klarhet over.

1. Hvad vil bespottelse mot Anden si?

Mange mener at Jesus her taler om synd mot den Hellige And. I grunnen finnes dette uttrykk «synd mot den Hellige And» ikke noe sted i Bibelen, skjønt det

brukes av mange, og da nettopp for å betegne den synd som vi her har for oss. Men dersom Jesus med disse ord mente synd mot den Hellige And, hvem kunde da være sikker på at han ikke var under den dom at han ikke får tilgivelse, hverken i denne verden eller i den kommende? Vi har jo alle syndet mot Anden; ved ulydighet, uærlighet, vantros og utaknemlighet. Og dog har Herren tilgitt oss. Og hvem kan skjelve mellom synd mot Gud og synd mot den Hellige And? Kan vi synde mot den ene uten at vi også syndet mot den andre?

For å få klarhet over hvad Jesus mener her, må vi merke oss at han nevner ikke Gud i denne forbindelse, men derimot Menneskesønnen og den Hellige And. Nu vet vi at Menneskesønnen var Gud åpenbart i kjød, men det var i en tjeners skikkelse. Det var vanskelig for menneskene å se Gud i denne ringe skikkelse, derfor kjente de ham ikke og forstod ikke at det var Gud selv som hadde tatt bolig iblandt dem. Som døperen Johannes sa: «Midt iblandt eder står den I ikke kjenner.» At de derfor forkastet ham og spottet ham, var en synd som var tilgivelig, fordi lyset ikke var større. Som Peter sier til jødene i Jerusalem: «Abrahams og Isaks og Jakobs Gud, våre fedres Gud, har herliggjort sin tjener Jesus, ham som I forråde og fornekter for Pilatus da han døpte at han skulde løslates; men I har fornekter den hellige og rettferdige og bad at en morder måtte gis eder, men livets høvding drepte I, ham som Gud opvakte fra de døde, som vi er vidner om..... Og nu, brødre! jeg vet at I gjorde det i uvitenhet, likesom eders rådsherre..... Så fatt da et annet sinn og vend om, for at eders synder må bli utslettet, så husvalsens tider kan komme fra Herrens åsyn, og han kan sende den for eder utklærede Messias, Jesus.» (Ap. gj. 3, 13 flg.). Vi ser således at de jøder som forkastet Jesus, var ikke skyldige i den synd som han taler om i Matt. 12, 31-32, ellers vilde ikke Peter ha tilbudt dem nåden og Frelseren. Noe lignende er det med Paulus: «Mig som før var en spott og forfølger og voldsom; men jeg fikk miskunn, fordi jeg gjorde det uvitende i vantros.» 1. Tim. 1, 13. Derfor sier Jesus i vår tekst: «Om noen taler et ord mot Menneskesønnen, det skal bli ham forlatt.»

Det er derfor god grunn til å anta, at når Jesus uttalte disse ord om å tale bespottelig mot Anden, så vilde han ikke dermed si at det var noen som hadde gjort sig skyldig i denne synd, men at de stod i alvorlig fare for å komme til å gjøre det, dersom de skulde fortsette i samme spor. Den tid var nemlig ikke langt borte da Anden skulde komme og åpenbare det fulle lys om Jesus.

I Johs 7, 39 leser vi at Anden ennå ikke var kommet, fordi Jesus ennå ikke var herliggjort. Og når Jesus lovet at den Hellige And skulde herliggjøre Jesus, så talte han om noe som først begynte på pinsedag. Og de som fikk Andens herliggjørende lys

over den ophoiede Jesus, og likevel stod imot og forkastet sannheten, de var uten noen som helst undskyldning. Slike syndet mot bedre vitende i det klare sollys. Og dette er det sikkert Jesus satter til når han advarer mot å tale bespottelig mot Anden, idet en forkastelse av Guds åpenbaring av Jesus gjennom den Hellige And er ikke mindre enn en frekk forkastelse av lyset, en forherdelse mot lyset. Det er et hjerte i oppløst, et hjerte som forstår sannheten, men som ikke vil vite av sannheten, som ser veien, men som ikke vil gå veien. Det er hatet som jager den guddommelige kjærlighets åpenbarelse fra sig; det er opererens forsettlig valg: hvad som helst uten Gud og hans Sønn. Hvorledes skal Gud kunne tilgi slike? Vi må jo ikke glemme at den første betingelse for at Gud skal kunne tilgi er at det er erkjennelse av syndens hjerte. Og så må det være et ønske om å komme til Gud og få fred med ham og få nåde til å elske ham. Men det finnes ikke hos dem som spottet det lys den Hellige And gir over Jesus, og som håner den kjærlighet og det offer som er deres eneste redning. Vi kommer derfor helt naturlig til det neste spørsmål:

2. Hvem er det som ikke får tilgivelse? Svaret blir da: Det er de som ikke vil ha tilgivelse, fordi deres hjerte hater lyset. Derfor gjelder Herrens ord ikke slike som gjerne vil få del i Guds nåde. Grunnen til at de som spottet Anden ikke får tilgivelse ligger nemlig ikke i at Gud ikke er villig til å tilgi, men deri at Gud ikke får komme til med sin nåde. De avviser ham som taler fra himmelen. De forkaster det eneste offer som kan hellige dem, og da er det ikke mer noe offer tilbake for syndet, det finnes nemlig bare ett eneste sådant offer. Og hvorledes skal vi undfly om vi ikke akter så stor en frelse? Men finnes det en sjel som lenges efter å få del i Guds nåde og som intet høiere ønske har enn å få gjemme sig under hans barmhjertighets vinger, da vilde det være underlig om Gud skulde nekte å tilgi en sådan. Hvorfor var det ellers Jesus døde? Og at vi syndet på ny, tømmer ikke nåden ut; Jesus sier selv i sitt ord, at om noen syndet, da har vi en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, den rettferdige, og han er en soning for våre syndet. Hans barmhjertighet har ennå ingen ende.

Hvilken himmelvid forskjell er det ikke på disse to — en frekk, forherdet, lyssky syndet, som kanskje endog har smakt Guds nåde en gang, som kjenner Guds vilje, som er blitt oplyst av Anden og for hvem Anden har herliggjort Jesus, men som bare møtte det hele med et hårdt tilkuppet hjerte og et fast forsett om å stå ham smot — og så en fortvilet, fattig, skjelvende syndet, som er villig til å betale hvilken som helst pris, om han bare kunde tro sig tilgitt og rensat, og som vilde springe av fryd om han bare torde si: «Salige visshet, Jesus er min.» Tror noen virkelig at Herren er så kold og hård at han stenger nådedøren til for en sådan, selv om han kanskje også har syndet mot bedre

vitende og endog har vært frekk i dette løfte fra Jesus egen munn: «Den som kommer til mig, vil jeg ingen lunde ståte ut.»

Bibelsk Tidsskrift.

Om bønn.

— Som en kjøledende hånd på en brennende panne føler jeg det så snart jeg minnes at jeg har lov til å be, og bønner vil bli hørt i himmelen.

— Når bønnens hånd rytter forjettelses tre, regner det med livets frukter.

— Da min egen visdom og alle andres slapp op, og jeg ikke viste noensteds i verden å henvende mig, da lærte jeg å boie mine kne i Jesu navn.

— Forbønn skjenger oss innflytelse over andre mennesker, og gir oss evnen til å bli dem til hjelp i åndelig henseende.

— Når troen er sann, så følger også gjerning, og jo større troen er, dess fler gjerninger.

— Den bitreste sannhet er bedre enn den mest glimrende løgn.

— Det er alltid lettere å være lydri når Herren sier «kom opp», enn når han sier «kom ned».

La da de ta imot advarsel som står i fare for å forherdes ved syndens svik, og som ikke er våkne for den forferdelige sannhet at det går an å bli så hård, så frekk, så gjennemtrent av nåden fra avgrunnen at de kan stenge sig selv ute fra Guds tilgivelse — for tid og evighet! Lek ikke med synden. Lek ikke med Andens advarsel. Lek ikke med sjelefienden; han har gjort det av med mange som var sterkere ved nåden enn du er!

Men la også alle forsakte sje-

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordsp. 11, 24.

- Kina.
- F. O. SHRØDER: F. A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.
- STR. DØRUM og KARLSEN: Janette Bruu, Weihaevangt. 10, Oslo.
- HELGA LUNDEBY: Jul. O. Lind, Moss.
- RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG: O. Ekoranes, Jarvelen 11, Lilleaker.
- JENS FJELD: K. Aarmo, Ski st.
- OLGA SCHULT: Gerda Sigveland, Rosenborggt. 1, Oslo.
- ALFHILD BJERVA: Torolf Andersen, Sorligt. 15, Oslo.
- SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN: Th. Wessel, Nordstrand st.
- M. PAULSEN og IDA LORENTSEN: Misjons-Resten, Sarpsborg.
- TORKILD RASMUSSEN: Jul. O. Lind, Moss.
- BERNHARD NILSEN: Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.
- GUNHILD GUNDERSEN: Leonore Johnsen, Brårvik pr. Staube.
- ASTA THUEN: Edith Olsen, Solhelmsgt. 1 a, Bergen.

- Argentina.
- BERGER N. JOHNSEN: H. H. Sonstebe, Otterholdt, Ba, Telemark.

- Afrika.
- INGRID LØKKEN: Skredderm. Olaf Andersen, Schæstedgt. 3 a, Oslo.
- HILMA HERMANNSEN: Ole Krogstad, Soll, Rælingen.
- MARGIT HARALDSEN: Henrik Johansen, Lovenskioldsvel, Lilleaker pr. Oslo.
- HANSINE NESFOSEN: Constance Nøstdal, Solhelmsgt. 40, Bergen.
- MARTHA KVALVAGNES: Anna Næsdal, Sydnesmug 6, Bergen.

- Den Norske Kongemisjon.
- ALB. M. CHRISTIANSEN: Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.
- JENS GLITTENBERG: R. Løkingholm, Møsterhamn, India.
- ANNA JENSEN: Amalie Carlsen, V. Forsgrund.
- DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittestrømsveien 19, Drammen.
- FRANCK DESMOND: Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.
- BORGHILD NORDLI: Dankert Jørgensen, Gunnar Bergs vei 36, Narvik.
- HANS SVENDBERG: Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.
- ALFHILD HOLMEN: Skredderm. Olaf Andersen, Schæstedgt. 3 a, Oslo.
- HILDA WERGEDAL: Jens Jarnes, Passeshæk p. o. Sandvæ.
- RAKEL EDVARDSEN: Hans Hansen, Brydelokken, Kongsberg.
- B. og GUNHILD FINSTRØM: Fru Gudrun Bernsen, Kvitesidd, Telemark.
- Finmark.
- DORTHEA KLEM: Tora Finnerud, Danvik, Drammen.
- OSKAR GAMST, Brevikbotn.
- HENRIK EILERTSEN, «Betels», Storfetnnes, Balsfjord.
- DEMANDA EILERTSEN, Brevikbotn.
- ANDREAS MATHESEN, V. Jakobsvel.
- KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand, Forsangerfjord.
- Hjemmeværende misjonærer.
- TOMINE EVENSTAD: Vigeland, Sør Aurdal pr. Mandal.
- DAGMAR ENGSTRØM: O. Ekoranes, Jarvelen 11, Lilleaker.
- PEDER EVENSTAD: Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.
- CHRISTOPA BRUNDTLAND: Baneveien 35 b, Bergen.